ΕΤΟΣ Α. ΒΑΡΝΑ, 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1891.—Τετάρτη ΑΡ. 54.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ

Ἐτησία ..... λέβα 10.
Ἑξάμηνος ..... » 6

Ἐξωτερικοῦ

Ἐτησία ..... φρ. 12.
Ἑξάμηνος 7

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς χρυσόν, διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγάς, καὶ γραμμάτια τῆς βουλγαρικῆς τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ Ι. ΑΡ. 434

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν [illegible] στίχος 80 ἑκατοστὰ
Ἐν τῇ [illegible] 70 »
Ἐν [illegible] 50 »
Ἐν [illegible] 30 »

Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

Τὰ πρὸς τὴν ἐφημερίδα ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται δέον δὲ νὰ ἦσιν ὑπογεγραμμένα.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον εἰς τὴν διεύθυνσιν·

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται 20 ἑκ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Β. Ν. ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ.

☞ Ἀγγέλλεται τοῖς ἀναγνώσταις τῆς „Ὀδησσοῦ" ὅτι πρὸς κανονικωτέραν καὶ ἀκριβῆ ἔκδοσιν αὐτῆς κατὰ τὰς ἄνωθι ὁριζομένας ἡμέρας, μεταφέρεται τὸ κύριον ἄρθρον ἀποτοῦδε εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας σελίδος, τῆς πρώτης χρησιμοποιουμένης εἰς κοινωνικὰ ἄρθρα, διαφόρους εἰδήσεις, διατριβὰς καὶ ἀλληλογραφίας ἐντεῦθέν τε καὶ ἀλλαχόθεν ἀποστελλομένας.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ ΛΙΜΟΣ.

Τί σχέσιν θὰ εἴπητε, ἴσως δύνανται νὰ ἔχωσι τὰ ὅλως ἀπομεμακρυσμένα ἱστορικῶς καὶ πραγματικῶς ταῦτα γεγονότα; Ἐχετε δίκαιον. Ἀλλὰ τί σχέσιν εἶχε τὸ μῆλον τὸ ὁποῖον ἔπεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Νεύτωνος μὲ τὸν νόμον τῆς περιφορᾶς τῶν οὐρανίων σωμάτων; Καὶ ἐν τούτοις εἰς τὸ ὅλως, κατὰ τὸ φαινόμενον, ἄσχετον καὶ ἀσήμαντον γεγονὸς ὀφείλομεν τὴν γόνιμον εἰς συνεπείας ἐκείνην θεωρίαι.

* * *

Λοιπὸν ἡ εἰκὼν τοῦ περιφήμου κόμητος Τόλστοη περὶ τοῦ ἐν Ρωσσίᾳ λιμοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἐν φρικῶδες πρόβλημα » ἐν τῷ πνεύματι εὐφαντάστου φίλου, ἐφάνη ρίπτουσα ἀκτῖνα φωτὸς ἐπὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν λόγων τοῦ πασιγνώστου ἱστορικοῦ γεγονότος τοῦ ἀποτελοῦντος ἓν τῶν ζοφερωτέρων σημείων τοῦ ἀνθρωπίνου παρελθόντος, ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι οἱ λαοί, τὰ ἔθνη, ἀπώλεσαν αἰφνιδίως τὴν ἰσορροπίαν των, τὴν φυσικήν, τὴν κοινωνικήν, τὴν ἐθνικήν, ἀπέβαλον πάντα χαλινόν, πάντα δεσμόν, ὅστις ἐπὶ αἰῶνας ἧνου αὐτοὺς πρὸς τὰς πατρίδας αὐτῶν, τοὺς ἐφεστίους αὐτῶν θεοὺς καὶ ὡσεὶ εἰς μάτην εἶχε διαρρεύσει ὁλόκληρος ἀλληλουχία αἰώνων εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ τόπου των, τοῦ βίου των τοῦ ἐν γένει πνευματικοῦ χώρου των, ἀφέθησαν ὁ εἷς μετὰ τοῦ ἄλλου ὡς χείμαρροι ὁρμητικοὶ καταστρεπτικοί, παρασύροντες πᾶν τὸ ἐπιπροσθοῦν δηοῦντες, λεηλατοῦντες, κρημήζοντες, ἐκριζοῦντες τὸ προστυχόν. Γότθοι, Βάνδαλοι, Λογγοβάρδοι, Ἐροῦλοι, Ἀβαροι, Οὖνοι, ἀναφαίνονται συγχρόνως ἢ διαδοχικῶς ἀποσπώμενοι ἐξ ὅλων τῶν σημείων τοῦ ὁρίζοντος ὡς τόσαι ἀγέλαι σαρκοβόρων ὀρνέων τὴν ὀξείαν καὶ τηλαίσθητον ὄσφρησιν τῶν ὁποίων εἶχε μακρόθεν ὑπὲρ τὴν ἠχήεσσαν θάλασσαν καὶ τὰ σκιόεντα ὄρη ἀποδειχθεῖ πτῶμα ἠθικόν, κοινωνικόν, πολιτικόν, τὸ πτῶμα τῆς μεσημβρινο-ανατολικο-δυτικῆς Εὐρώπης.

Ἀλλὰ τότε ποῖα ἦσαν τὰ αἴτια τοῦ μοναδικοῦ ἐν τῇ γνωστῇ ἱστορίᾳ γεγονότος τούτου; Ποῖος ἦν ὁ ὑπέρτατος ὁ ἐπιτακτικός, λόγος τοῦ μεγάλου καὶ φρικώδους τούτου συνωστισμοῦ, καθ' ὃν ἑκατομύρια ἀνθρώπων ἐτέθησαν εἰς ἐκστρατείαν ὅπως καταρρίψωσι θρόνους, ἐξαφανίσωσι ὁλοκλήρους λαοὺς ἄλλους. μεταβάλωσιν εἰς γῆν Μαδιὰμ εὐπορούσας χώρας, πληρώσωσιν ὀστέων καὶ ἀνθρωπίνων κρανίων τὰς ἐξοχὰς, καὶ ἀποσβέσωσι διαπαντὸς ἐκ τῆς ἱστορίας παναρχαίους πληθυσμούς; Ἡ πεῖνα ὁ λιμός. Ἀφοῦ βλέπομεν σήμερον ἐν τῷ αἰῶνι τῆς πραγματώσεως τῶν ἰδεωδεστέρων συλλήψεων τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, ὅτι ἐν ἐνὶ τῶν μεγαλειτέρων κρατῶν τῆς Εὐρώπης ἐνὸς ἔτους ἢ μᾶλλον μηνῶν τινων ἀποτυχία ἐν τῇ συγκομιδῇ τῶν καρπῶν μετέβαλε τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς εἰς πεινα λέα θηρία, τὰ ὁποῖα μεθόλας τὰς φροντίδας, μεγαλοψύχους καὶ ὑπεράνθρώπους κυβερνήσεως συλλόγων; σωματείων καὶ ἰδιωτῶν ἀλλ ἀνεπαρκεῖς, περιφέρονται ἔνοπλα πρὸς λεηλασιαν καὶ ἁρπαγήν, τί μᾶς ἐμποδίζει νὰ ὑποθέσωμεν ἀρκετὰ λογικῶς μάλιστα, ὅτι αὐτὰ τὰ 20 ἢ 30 ἑκατομ. τῶν λιμωττόντων σήμερον δὲν θὰ ἐπέδραμον ἐνόπλως καὶ ἀπανταχοῦ πρὸς ἀναζήτησιν τῆς τροφῆς ἐὰν πρὸ αὐτῶν δὲν ἠγείροντο ὡς ἀδιαπέραστα τείχη τὰ κυβερνητικὰ μέτρα, οἱ στρατοί, καὶ ἡ γνῶσις ὅτι πέραν τῶν ὁρίων των συνεταγμένα καὶ φρουροῦντα κράτη δὲν ἐπιτρέπουσιν ἀτιμωρητεὶ τὰς ἐπιδρομάς;

Φ.

ΜΕΤΑΞΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΥΛΩΦ.

Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὰ ἑξῆς γράφει ἡ «Σφομποδᾶ».

«Ὁ γαλλικὸς τύπος ἄριστα ἐξυπηρετεῖ τὰ σχέδια τῆς Ρωσσίας οὐδεμίαν παραλείπωνεὐκαιρίανἵνα συκοφαντῇ τὰς ἡμετέρας ἀρχάς. Ἐκτὸς τῶν «Καιρῶν» καὶ αἱ «Συζητήσεις» ἐδημοσίευσαν ἐξ ἀνταποκρίσεως δῆθεν ἐκ Βελιγραδίου ἄρθρον, πλῆρες ἐπινοήσεων καὶ ψευδολογημάτων, ἐν ᾧ μεταξὺ ἄλλων γίνεται μνεία ὅτι καὶ αἱ σχέσεις μεταξὺ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ διατελοῦσιν εἰς ὀξὺ σημεῖον, διότι τῇ διαταγῇ τοῦ κ. Σταμπούλωφ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ ἐδάρη ἐν τῇ φυλακῇ ὁ Καραβέλωφ. Συνεπείᾳ δὲ τούτου, λέγουσιν, ὅτι οἱ ξένοι ἐν Σοφίᾳ διπλωματικοὶ πράκτορες ἐζήτησαν τὴν καταδίκην τοῦ Καραβέλωφ τὸ ταχύτερον, ὁ δὲ κ. Σταμπούλωφ ἀπήντησε δῆθεν ὅτι εἰσέτι τὸ ζήτημα μένει ἐκκρεμὲς καὶ ὅτι καὶ μετὰ τὴν ὁριστικὴν αὐτοῦ διευθέτησιν δὲν θὰ ἀπελευθερώσῃ τὸν Καραβέλωφ ἐκ τῆς φυλακῆς ἐν ὅσῳ διατελεῖ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ. Ἑνεκεν δὲ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης, γράφουσιν, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων δυνάμεων προέβησαν εἰς «τόσον σπουδαίας παραστάσεις παρὰ τῷ Ἡγεμόνι» ὥστε οὗτος ἐδήλωσεν ὅτι προσεχῶς πρὸς τὸ συμφέρον τῆς χώρας θὰ ἀπομακρυνθῇ τοῦ Σταμπούλωφ.

Εἴμεθα εἰς θέσιν ἐξακολουθεῖ ἡ «Σφομποδᾶ» νὰ διακηρύξωμεν ὅτι τὰ ἀνωτέρω εἶναι φαντασιώδεις ἐπινοήσεις, δκότι οὔτε ὁ Καραβέλωφ ἐδάρη, οὔτε οἱ ξένοι πράκτορες ἀνεμίχθησάν ποτε εἰς ὑποθέσεις καθαρῶς ἐσωτερικάς, διότι γνωρίζουσι τὰ καθήκοντά των ἀλλ' οὔτε ὁ ἡγεμὼν προέβη εἰς παρομοίαν δήλωσιν πρὸς τὸν κ. Σταμπούλωφ καθ' ὅσον ἡ Α. Β. Ὑψ. γινώσκει ὅτι ἀπὸ συνταγματικοῦ ὑπουργοῦ καὶ μάλιστα ἀπὸ ἰσχύος οἵα ἡ τοῦ κ. Σταμπούλωφ οἱ κυρίαρχοι δυσκόλως χωρίζονται.

Ἀπορροῦμεν λέγει ἡ «Σφομποδᾶ» τί συμφέρον εὑρίσκουσιν αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες νὰ ἐπινοῶσι τοιαῦτα ψεύδη ἐναντίον ἔθνους τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἔβλαψεν αὐταῖς».

ΠΟΙΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΒΑΡΝΗ, ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣ.

Ἐσωτερικὰ δὲ αἴτια τῆς δυσπραγίας τῆς πόλεως ἡμῶν θεωρητέα τὰ ἑξῆς· 1) τὴν παντελῆ ἔλλειψιν τοῦ συνεταιρικοῦ πνεύματος, τῆς ἀληθῶς θαυματουργοῦ ταύτης δυνάμεως διὰ τὴν πρόοδον τῶν ἀτόμων, τῶν κοινωνιῶν, τῶν ἐθνῶν, τῆς παραγωγοῦ πλούτου, καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἀπορρεούσης ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἀνθρωπίνης προόδου, τῆς σωματικῆς δηλονότι εὐεξίας, τῆς διὰ τῆς ἀληθοῦς παιδείας διανοητικῆς ἀναπτύξεως, καὶ τῆς διὰ τῆς θρησκείας καὶ τῶν καλῶν παραδειγμάτων ἠθικῆς μορφώσεως, τοῦ μόνου τούτου ἐρείσματος πρὸς σύμπηξιν στερεοῦ κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος, τῶν μόνων τούτων ἐφοδίων, δι' ὧν ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ προσεγγίσῃ εἰς τὸν προορισμόν του. Εὐχαρίστως μανθάνω ὅτι εἷς τινας πόλεις τοῦ κρίτους, Σοῦμλαν, Φιλιππούπολιν, Σιστόβιον, καὶ λοιπάς, ἀπὸ τοῦδε ἠννόησαν ὅτι ἡ ἕνωσις τῶν κεφαλαίων καὶ τῆς ἐργασίας εἶναι ὁ πράτιστος παράγων τοῦ πλούτου, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι μετ' οὐ πολὺν χρόνον οἱ συνεταιρισμοὶ οὗτοι, καλῶς καὶ τιμίως, ὡς μανθάνω, διευθυνόμενοι, θὰ καταστῶσιν ἰσχυρότατοι μοχλοὶ μεγαλειτέρων κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεων.

2). Τὴν παντελῆ ἔλλειψιν ἐγχωρίου ναυτιλίας ἱστιοφόρου τε καὶ ἀτμοκινήτου. Τοῦτο δὴ ἔστιν ἄπορον· πόλις παράλιος, μὲ γεωγραφικὴν τοποθεσίαν ὑπὸ τῆς φύσεως εὐνοηθεῖσα, μὲ ἐξαγωγὴν προϊόντων καὶ εἰσαγωγὴν σπουδαίων, μὲ εἴσοδον καὶ ἔξοδον ἐκ τοῦ λιμένος της ὑπὲρ τετρακοσίων ἴσως ἀτμοπλοίων κατ' ἔτος καὶ πολλῶν ἄλλων ἱστιοφόρων, νὰ μὴν ἔχῃ οὔτε ἓν πλοῖον ἰδικόν της!! Ἐὰν ἀπὸ ἡμίσεως αἰῶνος, ἀφότου νομίζω ἐγκατεστάθησαν σιτέμποροι ἐν Βάρνῃ, ἐπεδίδοντο οἱ κάτοικοι εἰς τὴν ἱστιοφόρον ναυτιλίαν, καὶ κατόπιν τοῦ χρήματος αὐξηθέντος, διὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς τὴν ἀτμήρη, ὡς ἔπραξαν καὶ ἀλλαχόσε ἄλλαι ἐμπορικαὶ πόλεις, ἡ Βάρνα θὰ εἶχε σήμερον ἄλλην ὄψιν· θὰ ἔμενεν ἐν τῷ τόπῳ χρῆμα ἄφθονον, ὅπερ νῦν φυγαδεύεται. Θὰ ἔζων ἑκατοντάδες οἰκογενειῶν ἐκ τῶν ναυτίλων αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι σήμερον δυστυχοῦσι.

3). Ἡ ἔλλειψις πρακτικοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἐκλογὴν βιοποριστικῶν ἐπαγγελμάτων διὰ τὰ τέκνα των· ποῖος π. χ. ἐν Βάρνῃ ἐσκέφθη νὰ σπουδάσῃ ἕνα υἱόν του τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν τυροποιΐαν, τὴν βουτυροποιΐαν, τὴν δασονομίαν, τὴν οἰνοποιΐαν, καὶ τέλος μίαν οἱανδήποτε βιοτεχνίαν ἢ βιομηχανίαν ἐπιστημονικῶς; Εἴμεθα κάτοικοι πόλεως ἐχούσης πληθυσμὸν ὑπὲρ τὰς 25,000 ψυχῶν, καὶ μόλον τοῦτο στερούμεθα τῆς πρώτης, καὶ οὐσιωδεστέρας, καὶ ὑγιεινοτέρας διὰ πᾶσαν ἡλικίαν τροφῆς, τοῦ γάλακτος καὶ τοῦ βουτύρου· δὲν ἐννοῶ τὸ ὑδρόγαλον, τὸ ἀλευρόγαλον, τὸ ἀμυλόγαλον, τὸ μυελόγαλον, καὶ τὸ ἐκ ζώων φθισικῶν ἀμελγόμενον, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς πίνομεν ἐν Βάρνῃ· ἐννοῶ τὸ γάλα τὸ προερχόμενον ἐκ ζώων ὑγιῶν, καλῶς τρεφομένων ἐντὸς σταύλων ὑγιεινῶν· ἀπὸ ἕνα τοιοῦτον πληθυσμὸν ἠδύναντο νὰ ζῶσιν ἀνέτως τοὐλάχιστον 100 οἰκογένειαι, ἐὰν ἑκάστη αὐτῶν ἔτρεφεν ὀλίγας ἀγελάδας συμφώνως μὲ τοὺς κανόνας τῆς κτηνοτροφίας, καὶ ἐπώλουν τὰ προϊόντα τοῦ ἐπαγγέλματός των, τὸ γάλα καὶ τὸ βούτυρον εἰς τοὺς πολίτας τῆς Βάρνης· καὶ 4) ἡ ἀμπελουργία.

(Ἕπεται συνέχεια).

Ἐν Βάρνῃ τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 1891.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝ ΤΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΝΕΥΡΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
Η ΑΧΡΗΜΑΤΙΑ
ΥΠΑΓΟΡΕΥΕΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

Ἰδοὺ τὰ πορίσματα τὰ ἐκ τῶν εἰρηνοφίλων δηλώσεων τῶν καγκελαρίων, ὑπουργῶν καὶ πρωθυπουργῶν ἐξαγόμενα. Δὲν εἶναι οὔτε ὑπαγορεύσεις φιλανθρώπων καὶ φιλαγάθων προαιρέσεων, οὔτε ὑπολογισμοὶ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς τάξεως τὰ αἴτια τὰ ὁποῖα δίδουσι χώραν εἰς τὰς εἰρηνικωτάτας διαθέσεις των. Ἐὰν ἐν τῇ πολιτικῇ μορφῇ τῶν κρατῶν ἡ πρόοδος τῶν ἰδεῶν διαφαίνεται βραδεία καὶ ἀνίσχυρος, ἐξ ἄλλου ἡ ἐπιρροὴ αὐτῆς κρατύνεται ὁσημέραι ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βίου τῶν ἐθνῶν. Ἡ πρόοδος αὕτη ὡς πρῶτον καὶ κύριον ἀποτέλεσμα ἔσχεν ὅπως οἱ λαοὶ κατορθώσωσι νὰ διακρίνωσιν ὅτι πᾶν ὅτι στίλβει δὲν εἶναι χρυσὸς καὶ ὅτι οἱ πόλεμοι αἱ κατακτήσεις καὶ αἱ λάμψεις τῶν νικῶν, δὲν εἶναι ἢ ἀντικατοπτρισμὸς ἀκάρπου ἐγωϊσμοῦ καὶ φιλαυτίας, ὅστις στοιχίζει ἀνυπολογίστους συμφορὰς εἰς τὸν νικητὴν αὐτοῦ. Οἱ λαοὶ ἠνδρώθησαν ἀρκούντως ὅπως ἐννοῶσι σήμερον ὅτι ἡ λειγαμένη μεγάλη πολιτικὴ δὲν εἶναι ἡ ἄσκοπος πολυτέλεια ἐξαντλοῦσα τὰς δυνάμεις τῶν ἐθνῶν, ἐνῷ αἱ ἀστυκαὶ σχέσεις, τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία, ἡ εἰρηνικὴ ἐν γένει ἐργασία, εἶναι ὁ ἄρτος καὶ ὁ ἀὴρ τῶν κοινωνιῶν. Αἱ ἀλήθειαι αὗται κατὰ φυσικὸν λόγον ἐπιδρῶσι σωστικῶς ἐπὶ τῶν σκέψεων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν κοινοβουλευτικῶν σωμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται ἢ νὰ διερμηνεύωσι δυνάμει καὶ ἔργῳ τὰ φρονήματα τοῦ λαοῦ ὃν ἀντιπροσωπεύωσιν, καὶ δι' αὐτῶν ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς κυβερνήτας, οἵτινες ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, προαγομένης ἐκ τῆς φύσεως τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν λειτουργίας, δὲν εἶναι πάντοτε διατεθειμένοι νὰ τὰς συμβουλεύωνται. Ἡ σύγχρονος μάλιστα ἐποχὴ τῶν ἐμπορικῶν καὶ τραπεζιτικῶν κρίσεων, συνδυαζομένη πρὸς τὴν στενόχωρον θέσιν τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν ἐλλιπῶν ἐσόδειῶν, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ἀποδεικνύει ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν ὅτι ὁ οἰκονομικὸς βίος τῶν ἐθνῶν εἶναι στενῶς συνδεδεμένος ὡς ἑνιαῖος ὀργανισμός, ἐξ ἄλλου παρέχει εἰς τοὺς λαοὺς καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν μερίμνας, ἥκιστα συμβιβαζομένας πρὸς τὰς βλέψεις τῆς μεγάλης, τῆς ἀφηρημένης πολιτικῆς. Τούτου ἕνεκα οὐδεὶς κυβερνήτης αἰσθάνεται σήμερον τὴν τόλμην νὰ ζητῇ αὐξήσεις στρατιωτικῶν δαπανῶν, ἔτι δ' ὀλιγώτερον νὰ ἐπαγγέλλεται φιλοπόλεμον διάθεσιν.

Ἡ γνώμη ὅθεν τὴν ὁποίαν μεγάλοι νόες, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐν τῷ νεωστὶ ἐκδοθέντι αὐτοῦ ἔργῳ καὶ ὁ Μόλτκε, ὅτι ἡ γενικὴ στρατολογία εἶναι χαλινὸς τῆς φιλοπολέμου ροπῆς τῶν ἐθνῶν, ἐξελέγχεται ἐκ τῶν πραγμάτων ἀκριβὴς ὅσον καὶ ἐκείνη τῆς συνδρομῆς τῶν κοινοβουλευτικῶν σωμάτων ἐν τῇ παροχῇ τῶν μέσων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Η "ΤΖΕΡΝΟ ΜΟΡΕ,,

Ἡ Βουλγαρικὴ συνάδελφος στερρῶς ἔχεται τῆς ἐφέσεως νὰ παρέχῃ ἡμῖν νουθεσίας καὶ ἐπιτιμήσεις. Τὴν εὐχαριστοῦμεν, μὴ ἀμφιβάλλοντες ὅτι αὗται προάγονται ἐκ φιλαγάθου αἰσθήματος. Ἂς ἐπιτρέψῃ οὐχ ἧττον νὰ τῇ παρατηρήσωμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀπασχολοῦντος αὐτὴν θέματος, δὲν βλέπομεν κατ' οὐσίαν ἢ τὴν ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ αὐτοῦ μέρους διάστασιν ἡμῶν, ἀφίνοντες κατὰ μέρος πάσας τὰς λοιπὰς ἐκτιμήσεις καὶ αἰτιάσεις τῆς συναδέλφου περὶ φανατισμοῦ, ἀντιπαθειῶν, διακρίσεως ἐθνοτήτων περὶ ὧν οὐδέποτε ἐποιησάμεθα λόγον. Λοιπὸν τὸ πραγματικὸν αὐτὸ μέρος τοῦ ζητήματος ἔχει καθ' ἡμᾶς ὡς ἑξῆς: Ὅτι τὰ ἔσοδα τῶν κτημάτων τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος χρησιμεύουσιν ἀποκλειστικῶς πρὸς συντήρησιν τῶν σχολῶν αὐτῆς καὶ οὐδένα ἄλλον λόγον, ἐκ τῶν πρὸς τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς ὑποβαλλομένων ἐκ μέρους τῆς κοινότητος λογαριασμῶν οὐχὶ μόνον τοῦτο εἶναι κατάδηλον καὶ πασίγνωστον ἀλλὰ καὶ ἑτέρα λεπτομέρεια ὅτι καὶ τὰ ἔσοδα αὐτὰ δὲν ἀρκοῦσιν ἐντελῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν σχολῶν της. Ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης ἐννοεῖ καλῶς ἡ «Τζέρνο Μορέ», πόσον ἀνωφελὴς εἶναι ἡ χάριν ἡμῶν γενομένη παρ αὐτῆς ἑρμηνεία τοῦ περὶ κτηματικοῦ φόρου νόμου καὶ ἰδίως αἱ παρ αὐτῆς ἀναφερόμεναι διατάξεις. Συμφωνοῦμεν ὅθεν ὡς πρὸς τὸ συμπέρασμα μετ αὐτῆς ὅτι οὐδεμία ἀντίρρησις θὰ ὑπῆρχε περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου ἐὰν τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ρυθμίζει ἦσαν πραγματικῶς ὡς τὰ προϋποθέτει ἐκεῖνος.

ΤΗ "ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,,

Ἡ «Κωνσταντινούπολις» ἔσπευσεν ὅπως εὕρῃ ἀνακρίβειάν τινα ἐν τῇ ἀφηγήσει ἡμῶν περὶ τοῦ μέχρι τινὸς καθεστῶτος τῆς ἐν Βάρνῃ Μητροπόλεως, καίτοι ἦτο πολὺ ἁπλοῦν πρᾶγμα δι αὐτὴν μεθ ὅλας τὰς εὐρείας γνώσεις καὶ πληροφορίας αὐτῆς, νὰ ἔχῃ πλειοτέραν πεποίθησιν εἰς τὰς ἀντιλήψεις ἡμῶν περὶ τῶν πρὸ τῶν ἡμετέρων ὀμμάτων λαμβανόντων χώραν. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ὁ Μητροπολίτης ἔφερε τὸν τίτλον πρωθιερέως κ. λ. π. ἐννοούσαμεν οὐχὶ ὅτι αὐτεκαλεῖτο τοιοῦτος, ὅπερ οὐδεὶς βεβαίως θὰ ἐφαντάσθη, ὀλιγώτερον δ ἡμεῖς ἀλλ ὅτι τοιοῦτον τίτλον τῷ ἀπέδιδον ὁσάκις ἀπηυθύνοντο πρὸς αὐτὸν αἱ ἀρχαί. Τοῦτο ἐξήγετο ἐναργῶς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐκφράσεων, ἀποροῦμεν δὲ πῶς διέφυγε τὴν προσοχὴν τῆς εὐφυοῦς ἄλλως τε βυζαντινῆς συναδέλφου.

ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

ΓΑΜΟΙ. — Ἐν εὐρεῖ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων ἐτελέσθησαν ἐν Ἀγχιάλῳ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, 24 φθίνοντος, οἱ γάμου τῆς ἀξιεράστου καὶ κοσμίας δεσποινίδος Σμαράγδας, θυγατρὸς τοῦ εὐφήμως γνωστοῦ ἐμπόρου καὶ ἐφόρου τῶν ἐκεῖ Ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων κ. Κωνσταντίνου Μαυρομμάτου μετὰ τοῦ φιλομούσου νέου καὶ καλοῦ πατριώτου κ. Γεωργίου Κούμπη. Τοῖς νεονύμφοις εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα.

— Ἐπὶ τῷ νεκρῷ τοῦ ἀοιδίμου Δημητρίου Ζαφειρίου στεφάνους κατέθηκαν οἱ ἑξῆς κύριοι: Ἰωσὴφ Μπωνάλ, Ι. Σβορῶνος καὶ Ν. Ἀλεξανδράφ, Δ, Χαραλάμπους, Δ. Κουμαριανὸς διευθυντὴς «Φιλιππουπόλεως» Γιάσεν Ρουσάλιεφ καὶ Ν. Γ. Ἀγγελίδης, Ασ. Γεώργιεφ, Κ. Καρτερούλης, Γ. Γρέκωφ καὶ Γκοράνωφ, Π. Παπαζαχαρίας, Κ. Ζαχαρίου, Δαμιανὸς Ρωσέτος καὶ Δ. Σαμαρίδης καὶ Α. Θεολόγου. Ἐκ τῶν ἄνω κυρίων οἱ παρόντες μετά τινων ἄλλων ἐκράτουν τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου.

— Διατρίβει ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἐν τῇ ἡμετ. πόλει ὁ ἐν Πύργῳ διαμένων κάλλιστος ἡμῶν φίλος κ. Β. Βάλσαμος.

— Ἐτέθησαν πλέον εἰς κυκλοφορίαν τὰ ἐσχάτως ἐκκοπέντα βουλγαρικὰ ἀργυρᾶ νομίσματα. Εἶναι ταῦτα ἀξίας δύο λεβίων, ἑνὸς λεβίου καὶ 50 ἑκατοστῶν.

Φέρουσι δὲ ἐπὶ τῆς μιᾶς ἐπιφανείας τὴν προτομὴν τοῦ Ἡγεμόνος Φερδινάνδου, μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς Φερδινάνδος Α! Βουλγ. Ἡγεμών, ἐπὶ τῆς ἄλλης τὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματος περιβαλλομένην ὑπὸ στεφάνης μετὰ περισσοτέρας φιλακαλίας ἐξειργασμένης ἢ ἐπὶ τῶν παλαιῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ εἶναι καθ ὅλα ὅμοια πρὸς τὰ προγενέστερα.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Σοφίας εἰς τὴν «Ζορᾶν» ὅτι ὁ κ. Π. Ταψιλέστωφ ἠτήσατο παρὰ τῆς βουλῆς τὸ δικαίωμα τῆς ἐκ τῆς Βουλγαρίας ἐξαγωγῆς ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα κρέατος, ἰχθύων καὶ ἄλλων ἐντοπίων τροφίμων.

— Εἰς τὸν διακεκριμένον ὑπάλληλον κ. Ενυάλην διερμηνέα τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος ἐνεπιστεύθη παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἡ προσωρινῶς διεύθυνσις τοῦ ἐν Πύργῳ ὑποπροξενείου. Ὁ κ. Ενυάλης ἀνέλαβε τὴν ἐν Πύργῳ ὑπηρεσίαν του.

— Ἡ ἐφημερὶς «Τούνδζα» ἀναγράφει, καθὼς γράφουσιν αὐτῇ ἐκ Καβακλῆ καὶ Κιζίλ Ἀγάτς, ὅτι αἱ δύο αὗται ἐπαρχίαι πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτους στεροῦνται ἰατροῦ, οἱ κάτοικοι πάσχουσι πολὺ κατατρυχόμενοι ὑπὸ διαφόρων ἀσθενειῶν καὶ οἱ θάνατοι ὡς ἐκ τούτου ὁσημέραι πλεονάζουσι.

— Τὴν 13ην ἰσταμένου τὸ νομαρχιακὸν δικαστήριον Φιλιππουπόλεως κατεδίκασεν τὸν ὑπεύθυνον διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος «Ζορᾶς» κ. Χ. Γεννάδιεφ εἰς φυλάκισιν 4 μηνῶν ἕνεκα προσβλητικοῦ ἄρθρου κατὰ τοῦ προέδρου κ. Ποπώφ.

— Ἀγγέλλεται, ὅτι κατὰ τὴν νύκτα τῆς 8ης πρὸς τὴν 9ην ἰσταμένου ἐξερράγη πυρκαϊὰ ἐν Περιστερᾷ καταστρέψασα τὸ οἰκοδόμημα ἐνῷ ἦσαν τὸ Δημαρχεῖον, τὸ Ἐπαρχεῖον, τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ τὸ Ταμεῖον.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ. — Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὁ ἱεροδιάκονος τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν, ἀρχαῖος δὲ ἡμῶν συμμαθητὴς κ. Νικόδημος ὡμίλησεν εὐ' ἱκανῆς εὐστοχίας καὶ βροντώ-

---

(54) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ « ΟΔΗΣΣΟΥ » (54)

ΠΑΥΛΟΥ ΓΡΙΜΜ

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΡΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝΤΕΣ ΕΝΑ.

[Συνέχεια].

Αἴφνης βλέπει μακρόθεν τὸν ἀρχαῖον του φίλον Σερβοὺτ κρατοῦντα τὸν βραχίονα τοῦ θυρωροῦ Ἀβδουλὰχ ἀμφοτέρους δὲ μὴ δυναμένους νὰ ἱστανται ἐπὶ τῶν ποδῶν των.

— Χμ! ἐτονθόρισεν, καὶ αὐτὸς ἐδῶ, μήπως ἐκ μέρος τῆς κομήσης;

Ὁ Σερβοὺτ πλησιάσας τῷ Λέμιγκ ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ τραχήλου του κλαίων καὶ διὰ μυρίων κολακευτικῶν λόγων προσεπάθει νὰ τῷ ἀποσπάσῃ ἓν ρούβλιον.

Ὁ Λέμιγκ σκεφθεὶς ὅτι δι' ὀλίγων χρημάτων ἦτο δυνατὸν ν' ἀπομακρύνῃ τὸν Σερβοὺτ καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἐλεεινὴν ἐκείνην κατάστασιν τῆς μέθης, ἐξαγαγὼν ἔδωκε τέταρτον ρουβλίου εἰς τὸν Σερβοὺτ λέγων:

— Ἰδού, φίλε μου, ὅλα τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐν τῷ θυλακίῳ μου. Ἂν διὰ τούτων τελειώνει ἡ ἐργασία σου λάβε τα.

Ὁ Σερβοὺτ ἐνηγκαλίσθη ἐκ νέου τὸν Λέμιγκ καὶ δι' εἰρωνικῶν ἐκφράσεων ἀπεποιεῖτο νὰ δεχθῇ τὸ προσφερόμενον.

Ὑπάρχουσι μέθυσοι θηρεύοντες παντοιοτρόπως φιλονικείας, ἄλλοι δὲ ἐναγκαλισμοὺς καὶ θωπείας· εἰς τοὺς δευτέρους ἀνῆκεν ὁ Σερβοὺτ.

Ὁ Λέμιγκ εὑρίσκετο μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκμωνος ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐζήτει ν' ἀπαλλαγῇ τῆς Σολωμονίδος, ἀφ' ἑτέρου τοῦ ἐνοχλητικοῦ Σερβοὺτ ὥστε πολλὰ θὰ ἔδιδεν ἂν ἀπεμακρύνοντο ἀπ' αὐτοῦ καὶ οἱ δύο.

— Καλά! Καλά! ἀνεφώνησε μετ' ἀνυπομονησίας· δὲν ἔχω καιρὸν νὰ χάνω· ἀνάγκη ν' ἀπέλθω· ἔχω σπουδαίαν ἐργασίαν.

— Τί; ἐργασίαν; Α! ἐκατάλαβα· θὰ σ' ἐστειλε καὶ σὲ ἡ κόμησσα διὰ ν' ἀνακαλύψῃς ἐκείνον τὸν στρατιώτην μὲ πληγωμένην τὴν χεῖρα, ἀπήντησεν ὁ Σερβοὺτ ἐν τῇ παραφορᾷ τῆς μέθης του

— Ὁ υἱὸς βρὲ γέρω ... ω ... ω ἐξηκολούθει ἐν τῇ μέθῃ του ὁ Σερβοὺτ.

Ἀλλ' ὁ Λέμιγκ ἔσφιγξε μετὰ τοσαύτης δυνάμεως τὴν χεῖρα του ὥστε τὸν ἠνάγκασε νὰ σιωπήσῃ.

— Σιώπα! τῷ εἶπεν εἰς τὸ οὖς.

— Ναί! Ναί ... αἰ ... αἰ ἐξηκολούθει ὁ μέθυσος. Ἐλησμόνησα ὅτι εἶναι μυ ... υ ... υστικὸν. Σεερβοὺτ φυ ... υλάξου κα α ... α ... λά! Ἀλλ' ἐ ... ἐὰν σᾶς εἰ ... εἰ ... πω, ποῦ εἶναι ὁ ... ὁ ... στρατιώτης τί ... (... (θὰ κάμητε ψεῦσται προ ... ο ... ο ... δόται;

Ὁ Λέμιγκ καὶ πάλιν τῷ ἔσφιγξε τὴν χεῖρα:

— Σιώπα, σιώπα σοὶ λέγω!

— Νά! Τὸν νέον ὅστις θὰ σᾶς προσπορίσῃ ἱκανὰ χρήματα, τὸν ξεύρει ὁ Σερβοὺτ. Σεῖς μὲ ὅλην σας τὴν εὐφυΐαν δὲν θὰ κατωρθώσητε νὰ τὸ μάθητε. Δὲν ἔχει οὕτως, ἐγκάρδιέ μου φίλε Ἀβδουλὰχ Μπέν Μπάλσαμο! ἐξηκολούθει ἐν τῷ αὐτῷ τόνῳ ὁ Σερβοὺτ.

Ὁ Λέμιγκ προσέφερε κρυφίως τῷ θυρωρῷ χαρτονόμισμα πέντε ρουβλίων λέγων:

— Θὰ σὲ ὁμιλήσω ἰδιαιτέρως.

Ὁ Σερβοὺτ ὅμως δὲν ἦτο ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἠδύνατό τις εὐκόλως ν' ἀποφύγῃ.

— Ποῦ νὰ ὑπάγω, φίλτατε Λέμιγκ, εἶπεν ἀποτεινόμενος αὐτῷ, ποῦ νὰ ὑπάγω;

Ὁ Λέμιγκ ἀνυπομόνως ἔσυρεν ἐκ τῆς χειρὸς τὸν Κιρκάσιον παρακαλῶν αὐτὸν νὰ τὸν ὁδηγήσῃ παρὰ τῷ τραυματίᾳ στρατιώτῃ.

Ἀλλ' ὁ θυρωρὸς προσποιούμενος μὴν ἀγνοοῦντα ἀπήντησεν;

— Δὲν γνωρίζω οὐδένα τοιοῦτον στρατιώτην διαιτώμενον ἐνταῦθα.

Ὁ Λέμιγκ τῷ προσέφερεν ἕτερα πέντε ρούβλια

— Αὐτὰ θὰ σὲ τὸν ὑπενθυμίσουν, εἶπεν.

Ὁ Κιρκάσιος θαμβωθεὶς ἐκ τοῦ χρυσίου ἀνέκραξε.

— Μήπως ἐννοεῖτε τὸν στρατιώτην ὅστις ξῇ παρὰ τῇ συζύγῳ τοῦ ὑπαλλήλου Κραχμάλιν;

Ὁ Λέμιγκ ἀνασκιρτήσας ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ἀνέκραξε.

— Μάλιστα περὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὁδήγησόν με παρ' αὐτῷ.

— Ὁ θυρωρὸς ἐπορεύετο, ὁ δὲ Λέμιγκ ἠκολούθει ὀπισθεν αὐτοῦ.

δους φωνῆς ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας πρακτικωτάτην ὁμιλίαν στρεφομένην περὶ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ τῆς ἡμέρας Εὐαγγελίου ἀναπτύξας ἰδίᾳ τὸ περὶ τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς χριστιανικῆς τελειότητος μέρος. Ἡ κατὰ τὸ κήρυγμα ἐπικρατήσασα ἀμετάπτωτος προσοχὴ καὶ ἄκρα σιγὴ δεικνύει ὅτι διψᾷ τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τοσοῦτον συχνὰ ἀντηχεῖ ἐν τῇ ἐνταῦθα προτεσταντικῇ σχολῇ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ὕψιστον καθῆκον τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται τῇ τε Α. Π. τῷ Μητροπολίτῃ ἡμῶν καὶ τῷ ἱεροδιδασκάλῳ κ. Νικοδήμῳ ὅπως συχνότατα κηρύττωσιν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ναοῖς κατὰ τὴν παραγγελίαν τῶν Ἱερῶν Γραφῶν.

— Μετ' ἄκρας χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας ἀγγέλλομεν ὅτι ὁ φίλος καὶ συμπολίτης ἡμῶν κ. Φίλιππος Παπαδόπουλος διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας καὶ ἐπ' ὀκταετίαν καθηγητὴς τῆς Θεολογίας ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ σχολῇ, συγγραφεὺς δὲ ὁμιλητικῆς, ἀπὸ διετίας δὲ ἐφηγητὴς ἐν τῷ ἐθνικῷ ἐν Ἀθήναις πανεπιστημίῳ ὑπεδείχθη παμψηφεὶ ὑπὸ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῷ ὑπουργῷ τῆς Παιδείας καὶὡς καθηγητὴς τῆς ὁμιλητικῆς. Συγχαίροντες τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει τοιούτου σπουδαίου καθηγητοῦ συλλυπούμεθα τὴν προσφιλῆ τῆς Χάλκης Σχολὴν ἥτις ἀπώλεσε διὰ παντὸς τῇ εἰσηγήσει καὶ ἀπαιτήσει τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς Γερμανοῦ Γρηγορᾶ τὸν πολυμαθῆ καὶ ἐμβριθῆ καθηγητὴν τῆς Θεολογίας καὶ συγγραφέα σπουδαίων θεολογικῶν μαθημάτων!

— Ἀφίκετο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ ἐπὶ ἱκανὸν ἐν Πύργῳ καὶ Σωζουπόλει διατρίψας ὑπεύθυνος τῆς «Ὀδησσοῦ» κ. Β. Ν. Γουναρόπουλος.

ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ.

(Ἐξ ἀνταποκρίσεως τῆς «Ὀδησσοῦ»).

Ὡς εἶδον οἱ ἀναγνῶσται τῆς Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ προλαβόντι ἀριθμῷ ἡ πόλις ἅπασα τοῦ Πύργου εἰς γενικὸν ἐβυθίσθη ἐσχάτως πένθος ἐπὶ τῇ προώρῳ καὶ ὅλως ἀνελπίστῳ ἀπωλείᾳ δύο καλλίστων καὶ εὐέλπιδων ὑπάρξεων ἃς ἐν μικρῷ διαστήματι χρόνου ἀπώλεσε διὰ παντὸς καὶ μάλιστα κακῇ μοίρᾳ διευθυνούσας τὸ ἐνταῦθα ἑλληνικὸν ὑποπροξενεῖον. Ἰδίᾳ ὁ θάνατος τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ Δημητρίου Ζαφειρίου μὲ ἀμύθητον περιέβαλε πένθος πάντας τοὺς γνωστοὺς καὶ φίλους αὐτοῦ, οἵτινες ἐξετίμων τόσον τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας ἀρετὰς του τὰ κοινωνικά του προσόντα καὶ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἀόκνους του ὑπηρεσίας. Ἡ κηδεία τοῦ πολυκλαύστου ἀνδρὸς ἐγένετο τὸ παρελθὸν Σάββατον προεξάρχοντος τοῦ Σ. Μητροπολίτου ἡμῶν κ. Βασιλείου, παρακολουθούντων ποπροξ. Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, τοῦ διερμηνέως τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει ἑλληνικ. προξενείου, τοῦ νομάρχου, δημάρχου, διδασκάλων, μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, ἅπαντος τοῦ ἐμπορικοῦ κύκλου καὶ ἀπείρου πλήθους ἐκ πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας.

Ἐπικηδείους λόγους ἐξεφώνησαν ὁ εὐφραδὴς μητροπολίτης εἰς ἄκρον συγκεκινημένος καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς ἑλλ. σχολῆς. Ἐκ τοῦ ἐπικηδείου τοῦ μητροπολίτου κατεδείχθη ὅτι ὁ ἀποβιώσας κατήγετο ἐξ Ἀθηνῶν μητρόθεν δὲ ἐκ τῆς ἡρωϊκῆς οἰκογενείας τῶν Μαυρομιχαλαίων. Ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῇ κλασικῇ τῆς Παλλάδος πόλει καὶ χρηματίσας ὑπάλληλος τῆς Ἑλλην. κυβερνήσεως, μετέβη ἀκολούθως εἰς Κων/πολιν ὅπου ἐπεδόθη εἰς τὸν κερδῶον Ἑρμῆν· μετὰ ἱκανὴν δὲ ἐκεῖ διαμονὴν ἐγκατεστάθη τέλος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἐπὶ δεκαετίαν διευθύνας τὰ παραὐτὴν κτήματα τοῦ ζαπλούτου ὁμογενοῦς κ. Ζαφειροπούλου. Τότε δὲ ἀκριβῶς ὁ ἐν τῇ πόλει μας ἀγαθὸς ἔμπορος κ. Ἰωσὴφ Μπονὰλ ἐγνώρισε καὶ ἐξετίμησε τὰς πολλὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος, ὁπότε καὶ προσέλαβεν αὐτὸν ὡς βοηθὸν τοῦ ἐμπορικοῦ του γραφείου φνατεθεὶς ἅμα αὐτῷ καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀτμοπλοϊκοῦ πρακτορείου Κουρτζῆ.

Ἐκτοτε ὁ Ζαφειρίου κατέστη ἐν Πύργῳ τὸ ἀντικείμενον τῆς εὐσταθείας τοῦ χαρακτῆρος, τοῦ προσηνοῦς καὶ εὐγενοῦς τῶν τρόπων τοῦ ἀκαμάτου τῆς ἐργασίας καὶ ὁραστηριότητος τοῦ ζαιρροῦ τῆς φιλοπατρίας αἰσθήματος. Ταῦτα δὲ πάντα πρυσήλκυσαν τὴν γενικὴν ἀγάπην καὶ συμπαθειαν τῶν πολιτῶν ὥστε καὶ μετὰ τὸνθάνατον τοῦἀναπληρωτοῦ τοῦ ἑλλινος ὑποπροξ.κ.Κωνστ.Δρακοπούλου εις τὸν Ζαφειρίου ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τοῦ ὑποπροξενειου. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἔμελε νὰ τελειώσῃ καὶ τὸν βίον του, προσβληθεὶς ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ἀπὸ τινος ὕπερ καὶ εφερεν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον.

Δικαίως λοιπὸν ἅπασα ἡ πόλις μεγάλην ἠσθάνθη λύπην ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἰδίᾳ ὁ γεραρὸν Μπονὰλ ὅστις ὡς ἄλλος πατὴρ ἀγαπήσας αὐτὸν κλαίει ὡς παιδίον τὴν στέρησίν του. Θαλερὸν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς λείβοντες δάκρυ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Δητητρίου Ζαφειρίου εὐχόμεθα αὐτῷ τὴν γαῖαν ἐλαφρὰν.

Ἐν Πύργῳ τῇ 23 Νῤίου 1891,

Γ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ. — Μεταξὺ τῶν ὅσα ἀνέπτυξεν ἐν τῇ βουλῇ ὁ ἑλλην. πρωθυπουργὸς περὶ τῶν οἰκονομικῶν του σχεδίων τὸ ἀξιολογώτατον ἀναντιρρήτως ὑπὸ ἐθνικὴν ἔποψιν εἶναι τὸ ὅτι ἀνήγγειλε τὴν προσεχῆ κατάθεσιν νομοσχεδίου πρὸς σχηματισμὸν εἰδικοῦ ταμείου ἐξ εἰδικῶν πόρων ὑπὲρ τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τῶν δύο πολεμικῶν ὑπουργείων. Οἱ πόροι οὗτοι θὰ δυνηθῶσι κάλλιστα νὰ ἐπαρκέσωσιν ὡς τόκοι καὶ χρεωλύσια εἰδικοῦ δανείου 50,000,000 διὰ τῶν ὁποίων θέλουσιν ἐκπληρωθῆ ὅλαι αἱ κατεπείγουσαι ἀνάγκαιτῶν τῶν δύω εἰρηένων ὑπουργείων.

— Ἡ ἐκλεγεῖσα ὑπὸ τῆς ἑλλην. βουλῆς, κατὰ τὸ σύνταγμα ἀνακριτικὴ ἐκ βουλευτῶν ἐπιτροπὴ κατὰ τοῦ πρὴν ὑπουργείου Τρικούπη, πρέπει νὰ ἀρχίσῃ καὶ περατώσῃ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀνακρίνουσα οἵους ἂν θέλῃ, νὰ φέρῃ δὲ εἰς τὴν βουλὴν μίαν ἔκθεσιν λέγουσαν ἂν εὗρε πράγματι στοιχεῖα ἐκδόσεως βουλεύματος παραπεμπτικοῦ εἰς εἰδικὸν δικαστήριον τοῦ πρὴν ὑπουργείου Τρικούπη. Δὲν ἠξεύρομεν τί θὰ ἐρῃ! Τὸ δὲ εἰδικὸν δικαστήριον συγκροτεῖται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀπὸ Ἀρειοπαγίτας, Ἐφέτας κτλ. Εἰσαγγελεῖς μόνον γίνονται τέσσαρες βουλευταί. Ἐνόσῳ ἐξακολουθεῖ ἡ ἀνάκρισις, οἱ πρὴν ὑπουργοὶ δὲν θεωροῦνται κάτοδικοι, οὔτε παύουσιν ἐνασκοῦντες τὰ ἐν τῇ βουλῇ δικαιώματά των. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εὕρῃ τίποτε κατηγορίας ἄξιον καὶ παραπομπῆς εἰς δίκην, τότε ... ἀπαντᾷ ὁ νόμος εἰς τοὺς πατριώτας τῆς 14 Ὀκτωβρίου.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ.—Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» σκώπτει εὐφυῶς τὴν ἀπό τινος ἐπικρατήσασαν ἐν τῷ ἀγγλικῷ ναυτικῷ ἕξιν νὰ διαθέτῃ τὰς νήσους καὶ θαλάσσας, ὡς ἐὰν ἀνῆκον αὐτῷ. Μετὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Σιγρίου ἐνθα ἔνοπλα ἀποσπάσματα ἐξετέλεσαν γυμνάσια ἀποβάσεως, ὁ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Τρυὼν στόλος ἐκ 15 θωρηκτῶν παντὸς μεγέθους, ἐμφανισθεὶς κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Νοεμβρίου εἰς τὸν ὅρμον τῆς Μαρμαρίτσας οὐ μακρὰν τῆς Ρόδου, ἤρξατο κανονοβολῶν, πρὸς μέγαν φόβον τοῦ κὺμακάμη καὶ τῶν κατοίκων. εἰς τὰς ζητηθείσας ἐξηγήσεις ὁ ναύαρχος ἀπεκρίθη ὅτι ἐξετελοῦντο γυμνάσια πυροβολικοῦ. «Ἀλλά, (ἐρωτᾷ ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων) διατὶ τὰ γυμνάσια ταῦτα δὲν ἐκτελοῦνται ἐν τῷ πελάγει ἢ ἐν ταῖς ἀγγλικαῖς κτήσεσι. Μὴ δὲν ἔχῃ ἡ Ἀγγλία ἐπαρκεῖς λιμένας ἐν τῇ Μσογείῳ. Τίς δὲν θὰ ἐτρόμαζεν, ἐὰν ἤκουεν αἴφνης κανονοβολισμὸν ὑπὸ τὰ παράθυρά του ἢ ἐν αὐλῇ τῆς οἰκίας του: Ὁ ὅρμος τῆς Μαργαρίτσας ἀνήκει τῇ Πύλῃ, ἥτις εὐλόγως ἀνησύχει βλέπουσα ὅτι ὡς σκοπὸς εἰς τὰ ἀγγλικὰ τηλεβόλα χρησιμεύουσι πάντοτε αἱ κτήσεις της.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ.—Τῇ διαταγῇ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου παρηγγέλθη ἡ ἐσπευσμένη κατασκευὴ 200000 σκηνῶν διανεμηθησομένων εἰς 1-ον 2-ον καὶ 3-ον στρατιωτικὰ σώματα, ἅτινα κατασκηνοῦσιν εἰς Σιλεσίαν καὶ τὴν ἀνατολικὴν Πρωσσίαν.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ.—Ἀγγέλλεται μετ' ἐπιφυλάξεως ὅτι ὁ αὐτοκράκράτωρ Γουλιέλμος ἐπισκεφθήσεται τὸ προσεχὲς ἔαρ τὴν Ρουμανίαν.

Ο ΜΕΛΕΝΙΚ.—Ὁ βασιλεὺς τῆς Χόας Μελενὶκ προέτεινεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ὅτι ἂν τῷ παραχωρήσῃ ἡ Ἀγγλία χρήματα καὶ ὅπλα εἶναι ἕτοιμος νὰ κηρύξῃ πόλεμον κατὰ τῶν Σουδανῶν.

Ο ΒΑΡΩΝΟΣ ΧΙΡΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. —Ἐκ Βίλνας τῆς ἐν Ρωσσίᾳ Λιθουανίας τηλεγραφοῦσιν ὅτι ὁ διοικητὴς κατ ἀνώνυμόν τινα μήνυσιν ἐκ Βιέννης διέταξε νὰ διεξαχθῶσιν ἔρευναι ἐν ταῖς οἰκίαις πάντων τῶν Ἰουδαίων τοῦ Σμέλνικ, καθ ἃς εὑρέθησαν πολυάριθμοι φωτογραφίαι τοῦ βαρώνου Χὶρς μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς «Αὐτοκράτωρ τῶν Ἰουδαίων». Αἱ εἰκόνες κατεσχέθησαν, οἱ δὲ κάτοχοι αὐτῶν παρεπέμφθησαν εἰς δίκην ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ. Ὁ τηλεγραφῶν τῷ «Πεσταΐῳ Λόϋδ» προστίθησιν ὅτι ἐν τῇ ἀνακρίσει ἀπεδείχθη ὅτι αἱ φωτογραφίαι ὑπὸ ἀγνώστου χειρὸς ἐστάλησαν εἰς τὰς ρηθείσας οἰκίας, οὐσαι τεχνούργημα τῆς Βιέννης καὶ φέρουσι τὰ αὐτὰ σήματα, οἷαι καὶ αἱ εἰς Κέρκυραν σταλεῖσαι φωτογραφίαι, καὶ προκαλέσασαι ἐν τῇ ρηθείσῃ νήσῳ τὰς γνωστὰς λυπηρὰς σκηνάς.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΟΝΙΩΝ

ΣΤΑΘΜΟΙ	βαγ	Λιβρ.	φ.χ.	ἑκ.
Ραζγράδ	1	57—	13	50
»	2	56½	13	35
Ἰσικλάρ	1	57½	13	90
Κασπετσάν	1	56—	13	—
»	1	56¾	13	30
»	2	56½	13	10
»	1	58—	14	—
»	1	56¾	13	30

Βάρνα, τῇ 27 Νοεμβρίου 1891.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Αἱ κυρίαι ἴσως εὐαρεστηθῶσι μανθάνουσαι ὅτι αἱ ταιλίαι κατέστησαν καὶ πάλιν πολὺ τοῦ συρμοῦ. Φοροῦνται συνήθως ὑπὸ νεανίδων. Ὁ νεωτερισμὸς ἀπαιτεῖ, ὡς δι ἑσπερινὴν ἐπὶ παραδείγματι ἐνδυμασίαν, να περιβάλῃ ἡ ταινία τὴν ὀσφὺν νὰ ἔρχεται, πρὸς τὰ ἐμπρὸς εἰτὰ νὰ ἀναβιβάζεται πρὸς τὰ ἄνω νὰ λαμβάνεται καὶ πάλιν ὑπὸ τὸν βραχίονα να δένεται καμπυλωειδῶς ἄνωθεν τῶν ὤμων πρὸς τὰ φρύλια ἢ τὰ τρίχαπτα καὶ νὰ ἀφιῶνται τὰ ἄκρα αὐτῆς κρεμάμενα μέχρι τῶν κρασπέδων τοῦ μπούστου.

— Ἡ βασίλισα τῆς Πορτογαλλίας εἶναι ἡπολυτελέστερον ἐνδεδυμένη γυνὴ ἐν Εὐρώπῃ. Ἀγοράζει ἐσθῆτας πετάσους καὶ πίλους χονδρικῶς. Ἡ ὡχρὰ μορφὴ της τῇ ἐπιτρέπει νὰ φέρῃ οἷον οἱῆποτε εἶδος πίλου.

— Τὸ κρυολογήματῆς κεφαλῆς εἶναι

Διῆλθον τέσσαρας κλίμακας, ὁ δὲ Λέμιγκ συχνάκις ἔστρεφε τὸ πρόσωπον παρατηρῶν μὴ παρακολουθῆται ὑπὸ τινος τῶν ἀντιπάλων, ἀλλ' οὐδεὶς ἐφαίνετο.

Ἐκτύπησε θύραν τινά· γραῖαδέ τις ἠνοιξεν αὐτοῖς τὴν θύραν. Μόλις εἰσῆλθον καὶ ἰδοὺ ὁ Σερβοὺτ μετὰ τῆς Σολωμονίδος εἰσέρχονται καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν ἡ γραῖα ἔλεγε.

— Μάλιστα ἐδῶ ἔζη ὁ μεγαλόψυχος καὶ ρωμαλέος ἐκεῖνος στρατιώτης φέρων τὰ ἴχνη μεγάλης κατὰ τὸ πρόσωπον πληγῆς, ἀλλ' ἀπὸ δύο ἡμερῶν δὲν ἐπέστρεψεν. Ἰδοὺ καὶ τὸ κιβώτιόν του.

Ὁ Λέμιγκ ἀκούσας τὰς τελευταίας λέξεις ἠθέλησε νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ κιβωτίου, ἀλλ' ἡ γραῖα ἀντέστη. Πέντε καὶ μόνα ρούβλια κατέβαλον τὴν ἀντίστασιν καὶ ἡ εὐσεβὴς γραῖα ἐζήτησε μόνη παρὰ τοῦ Ἀβδουλὰχ σφῦραν ἵνα διαρρήξῃ τὴν κλειδωνιὰν τοῦ κιβωτίου.

— Πιστεύω, εἶπε, ὅτι δὲν θὰ εὕρωμεν πολλὰ πράγματα, διότι ὁ Σαβέλιεφ εἶναι πένης ὡς οἱ μῦς τῆς Ἐκκλησίας.

— Ὁ Σαβέλιεφ, ἐτονθόρησαν ὁ Σερβοὺτ καὶ ἡ Σολωμονίς, οἵτινες ἀπεσύρθισαν παρατηροῦντες διά τινος χαραμίδος τὰ γιγνόμενα ἐν τῷ δωματίῳ.

Ὁ Ἀβδουλὰχ διά τινος καρφίου διέρρηξε τὸ κλεῖθρον τὰ δὲ ὄμματα τοῦ Λέμιγκ ἔπεσαν ἐπί τινος ἐν τῷ κιβωτίῳ κυτίου. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἦτο κεκλεισμένον ἤρπασε μετὰ μεγάλης εὐκολίας τὰς ἐν αὐτῷ ἐπιστολάς, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἡτοιμάζετο νὰ τὰς κρύψῃ χεὶρ στιβαρὰ ἐκράτησεν αὐτὸν φωνὴ δὲ τις τῷ εἶπε:

— Καλά! ἀλλὰ μᾶς ἐλησμόνησες ἀδελφέ!

Ὁ Λέμιγκ στραφεὶς τεθορυβημένος παρετήρησεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὸν Σερβοὺτ μετὰ τῆς Σολωμονίδος.

ΤΟ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ.

— Τίς σοὶ ἔδωκε τόν δακτύλιον τοῦτον; ἠρώτα ὁ αὐτοκράτωρ τῇ νεαρᾷ γυναικί, ὧν ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ ὅπου εἴδομεν αὐτὸν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς διηγσεώς μας; Κατὰ τὰς ἐρωτήσεις περιεπάτει ἔχων κεκλιμένην τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖρας ὀπισθεν δεδεμένας.

— Λέγε λοιπόν, τίς σοὶ ἔδωκεν ἢ ποῦ εὗρες τὸν δακτύλιον τοῦτον; ἐπανέλαβεν ὁ αὐτκράτωρ.

Ἡ δύστυνος νεαρὰ γυνὴ ἐσιώπα. Ὁ φόβος ἀφ' ἑνὸς καὶ αἱ διὰ τὸν σύζυγόν της φροντίδες εἶχον ἐξουδετερώσει τὸ λογικὸν της οὕτως ὥστε ἔτυπτε διὰ τῶν χειρῶν τὸ μέτωπον ὡσεὶ ἵνα περισυλλέξῃ τὰς σκέψεις της.

Ὁ Αὐτοκράωρ ἱστάμενος ἔμπροσθεν αὐτῆς ἐνητένιζεν αὐτὴν μετὰ προσοχῆς, μόλον ὅτι ἐδείκνυεν ὅτι αἱ σκέψεις καὶ οἱ διαλογισμοί του ἀνεφέροντο οὐχὶ εἰς τὴν παροῦσαν γυναῖκα, ἥτις γονυκλινὴς ἐξητεῖτο παρ' αὐτοῦ ἔλεος, ἀλλ' εἰς προγενεστέρας ρωμαντικὰς πράξεις, αἵτινες ἐπανήρχοντο ζωηραὶ εἰς τὴν μνήμην του.

— Ἔλεος! ἔλεος! ἐμερμύριζεν ἡ γυνή, ἔλεος, Μεγαλειότατε, δι' αὐτόν.

— Θὰ τὸ λάβῃ, εἶπὲ μοι, μόνον τίς σοὶ ἔδωκε τὸν δακτύλιον τοῦτον;

Ἡ γυνὴ ἐνθυμηθεῖσα εἶπεν:

— Μία ἀθιγγανίς!

— Ἀθιγγανίς; ἐπανέλαβεν ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ ἄριμον σκέψιν, ἥτις ἐδείκνυεν ὅτι μεγάλην σημασίαν ἔδιδεν εἰς τοὺς λόγους τῆς γυναικός. Μία ἀθιγγανίς; Καὶ πῶς ὠνομάζετο παρακαλῶ;

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐσιώπα οἱ λόγοι τοῦ αὐτοκράτορος τὴν ἐτρόμαζον ῥῖγος δὲ κατέλαβεν ἅπαν αὐτῆς τὸ σῶμα.

— Πῶς ὠνομάζετο λέγω. Μήπως Μαρφοῦσα;

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ὀνόματος γνωστοῦ αὐτῆς ἄλλοτε, συνῆλθεν, εἰς ἑαυτὴν καὶ κατώρθωσε νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν νοῦν της τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς ἐκείνης τὴν ὁποίαν εἶχε λησμονήσει σχεδὸν ἕνεκεν τῶν τελευταίων δυσευχῶν ἡμερῶν της.

— Ναί! Μαρφοῦσα, Μαρφοῦσα ἀνεφώνησεν ἡ γυνὴ δάκνουσα ἐκ τῆς ἀπελπισίας τὰς χεῖρας.

— Καὶ τὴν ἐγνώριζες;

— Ἀπαξ μόνον τὴν εἶδον, Μεγαλειότατε, ἅπαξ σᾶς ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου.

— Καὶ διατί σοὶ ἔδωκε τὸν δακτύλιον τοῦτον; πόθεν τό δῶρον τοῦτο,

— Διατί; διατί; καὶ ἤρξατο πάλιν ἡ ταλαίπωρος γυνὴ κτυπῶσα τὸ μέτωπον καὶ ζητοῦσα νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν μνήμην της σειρὰν ὅλην γεγονότων παρελθόντων, τὰ ὁποῖα πρό πολλοῦ ἀπεφάσισε νὰ λησμονήσῃ.

Διατί; διατί; ἐπανελάμβανε συνεχῶς.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐξηκολούθει θεωρῶν σιωπηλῶς τὴν γυναῖκα, διὰ τοῦ ἀετείου δὲ βλέμματός του προσπάθει νὰ διεισδύσῃ εἰς τὰ ἐσώτατα τῆς καρδίας της.

(ἀκολουθεῖ)

μᾶλλον δυσάρεστον ἢ ἐπικίνδυνον. Αλλ' ἐπειδὴ πολλάκις ὁ χρόνιος κατάρρους ἔχει τὴν ἀρχήν του εἰς τοιαῦτα κρυολογήματα εἶναι καλὸν νὰ γνωρίζῃ τις πρόχειρον αὐτοῦ θεραπείαν. Ἐν ἐκ τῶν ἁπλουστέρων φαρμάκων κατὰ τῶν κρυολογημάτων τῆς κεφαλῆς εἶναι ἐλαφρὰ διάλυσις ἅλατος ἐντὸς ὕδατος ροφωμένη διὰ τῶν ρωθώνων. Ἡ χρῆσις τοῦ φαρμάκου τούτου πρέπει νὰ γίνεται πρωΐαν καὶ ἑσπέραν, ἢ συχνότερον ἐν ἀνάγκῃ, Επίσης συνιστᾶται ὡς θεραπευτικὸν τῶν χρονίων κατάρρων καίτοι ἀνάγκη ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ γείνῃ ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας καὶ νὰ ἦναι θερμόν, τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ διαλύεται τὸ ἅλας.

—Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας πᾶν ὅ,τι φέρει τὸ θέλει νὰ ἦναι μικρὸν καὶ κομψόν, ἵνα εὑρίσκεται ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τῆς λεπτοφυοῦς της καλλονῆς. Ὠχρόν, κυανοῦν, καὶ ποικίλα πράσινα εἶναι τὰ ἀγαπητά της χρώματα.

— Ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκῖσκος Ιωσὴφ ἔπεμψε δῶρον πολυτελὲς πρὸς τὸν Τσάρον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀργυρῶν του γάμων. Σύγκειται ἐξ ἀργυρωμάτων τῆς τραπέζης διὰ 24 ἄτομα ἐκ καθαροῦ ἀργύρου θαυμασίως ἐξειργασμένων καὶ γεγλυμένων. Τὸ σύνολον τῶν ἀργυρωμάτων τούτων ἀνέρχεται εἰς 300 περίπου τεμάχια.

— Ἐν Γεωργίᾳ ἐτελέσθη ὁ μᾶλλον ἀξιοσημείωτος γάμος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μαθουσάλα. Ὁ γαμβρὸς ἦτο νεανίας ἀριθμῶν 124 καὶ ἡ ἀληθῶν νύμφη κόρη μὴ ἰοῦσα εἰμὴ μόνον 81 ἀνοίξεις. Πλήθη λαοῦ συνηθροίσθησαν ἵνα ἴδωσι τοὺς νεονύμφους. ἐξ ὧν ὁ μὲν γαμβρὸς ἦτο τρόφιμος τοῦ Οἴκου τῆς ἐργασίας ἡ δὲ νύμφη ἐπιστάτις.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

—ο—

Ὁ κ. Ι. ΚΑΡΛΟΒΣΚΗΣ λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ τὸν ἐμπορικὸν κύκλον τῆς πόλεως καὶ αλλαχοῦ, ὅτι ἀπὸ τὴν ιην προσεχοῦς μηνὸς Δεκεμβρίου ε. ε. μετακομίζει τὸ καταστημά του εἰς τὸ πρακτορεῖον τῆς ποτε «Ρωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας» τὸν καὶ οἰκον αὐτοῦ ὅπου καὶ θ ἀπασχολῆτε εἰδικῶς μὲ «comission bureau» καὶ μὲ τὸ agensia speciala «NATIONALA».

Ι. ΚΑΡΛΟΒΣΚΗΣ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ἵνα ἀναγγείλω ταῖς φιλομούσαις κυρίαις καὶ δεσποσύναις τῆς πόλεως Βάρνης ὅτι, ἀρτίως ἀφιχθεῖσα ἐκ Παρισίων ἔνθα διήκουσα τὰ μαθήματα ἑνὸς τῶν κυριωτέρων τῆς πόλεως ἐκπαιδευτηρίων, ἔλαβον δὲ Δίπλωμα διδασκάλου πρώτης τάξεως, ἀναλαμβάνω παραδόσεις μαθημάτων τῆς Γαλλικης κατ οἰκον διὰ μιᾶς εὐκολοτάτης μεθόδου.

Αἱ ἐπιθυμοῦσαι τὴν ἐκμάθησιν αὐτὴν παρακαλοῦνται ὅπως προσέλθωσιν πρὸς συνενόησιν ἐν τῇ ἐμῇ οἰκία Α! τμῆμα ὁδὸς Παρούσεβα ἀριθ. 448.

Μεθ ὑπολήψεως

ΡΑΧΗΛ Β. ΣΑΜΟΥΗΛ.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΙ

ΩΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ Π. ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΚΑΙ Σας

Μεγάλη ὁδὸς Ἀλεξανδρόφσκι Ἀρ. 48.

ΕΝ ΠΥΡΓΩι.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

κοσμημάτων χρυσῶν, ἐπιχρύσων, ἀργυρῶν κτλ.

Ἀντικειμένων πολυτελείας

ἐπιτραπεζίων σκευῶν

ρολογίων διαφόρου σχήματος καὶ ποιότητος.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

τοῦ πράγματος

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ

ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΣΟΥΜΛΑι καὶ ΒΑΡΝΗι.

ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΙΣ

Σπεύσατε εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Θεσσαλονίκης (Καλέ-Μεϊδὰν) παντοπωλεῖον τοῦ κ. Γεωργίου Βαλσάμου. Ἐκεῖθὰ εὕρητε παντὸς εἴδους εὐρωπαϊκὰ ποτά, χοιρομοίρια, ἄριστα χαβιάρια, ὁλλανδικὸν καὶ ἐγχώριον τυρόν, διαφόρων εἰδῶν εὐρωπαϊκὰ καρικεύματα, π χ. ἀστακούς, ζαρδέλλες τόνους, μανιτάρια, τουρσαῖς, κτλ. κοντὰ δὲ εἰς ὅλα καὶ ΚΑΛΗΝ ΟΡΕΞΙΝ!!!

Προτιθέμενος νὰ δημοσιεύσω ποιητικὰ καὶ πεζά τινα ἔργα μου ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν τῶν ὁμογενῶν ὅπως καλυφθῇ ἡ δαπάνη τῆς ἐκδόσεως.

Τὰ ἔργα μου ταῦτα εἰσὶ ποιήσεις λυρικαὶ καὶ δραματικαί, ἀναπτεροῦσαι τὸ αἴσθημα εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ ἀληθοῦς· φιλολογικαὶ δέ, ἱστορικαὶ καὶ φιλοσοφικαὶ μελέται, διὰ τρόπου ἐπαγωγοῦ καὶ ἐν εἴδει διαλέξεων συντεταγμέναι.

Τὴν πλήρη ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν θὰ παρασκευάσῃ ἡ φιλολογικὴ ἀναγέννησις. Ταύτην δὲ ἀδιάλειπτος πνευματικὴ ἐργασία, ἀπηλλαγμένη τῆς αὐθεντίας τῶν ἀρχαίων τῆς τέχνης μορφῶν αἵτινες παρῆλθον ἀνεπιστρεπτί, μετὰ τοῦ πολιτισμοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐπήγασαν.

Συνδράμωμεν ἐντεῦθεν, τὰς ἐκδόσεις τῶν πνευματικῶν προϊόντων, ὅτι αὗται εἰσὶν ἡ φλὸξ τοῦ πανελληνίου πυρός, τοσαῦται ὡσανεὶ ἠλεκτρικαὶ συστοιχεῖαι, ἐξακοντίζουσαι τὸ θεῖον τοῦ ἑλληνισμοῦ ρευστόν, τὸ ἠλεκτρίζον καὶ κατενθουσιάζον τὴν καταβεβλημένην καρδίαν τοῦ γένους.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἔργα, δημοσιευόμενα, θὰ ἀποτελέσωσι τεῦχος ἐκ τεσσαράκοντα τυπογραφικῶν φύλλων· θέλει δὲ τιμᾶσθαι ἕκαστον τεῦχος φράγκα ὀκτώ.

Ἐν Βάρνῃ, τῇ 22 Σεπτεμβρ. 1891.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΑΛΛΑΠΟΡΤΑΣ.

Τὸ διεθνὲς τυπογραφεῖον τῆς «Ὀδησσοῦ», ἀγγέλλει τοῖς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἕλλησιν ὅτι ἀνέλαβε τὴν ἔκδοσιν νέας Πρακτικωτατης βουλγαρο-ελληνικῆς Γραμματικῆς συνταχθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Ζέκου Παύλου διδασκάλου τῆς βουλγ. γλώσσης ἐν τοῖς θρησκευτικοῖς σχολείοις τῆς ἡμετ. πόλεως. Διὰ τῆς Γραμματικῆς ταύτης ἀναπληροῦται μεγάλη παρ' ἡμῖν τοῖς Ἕλλησιν ἔλλειψις καὶ διευκολύνεται ἡ ἐκμαθησις τῆς ἐγχωρίου γλώσσης ἥ ἄλλως τε ἡ ἀνάγκη καταφανεστάτη τυγχανει πᾶσι τοῖς ἐν Βουλγαρίᾳ ζῶσιν Ἕλλησι.

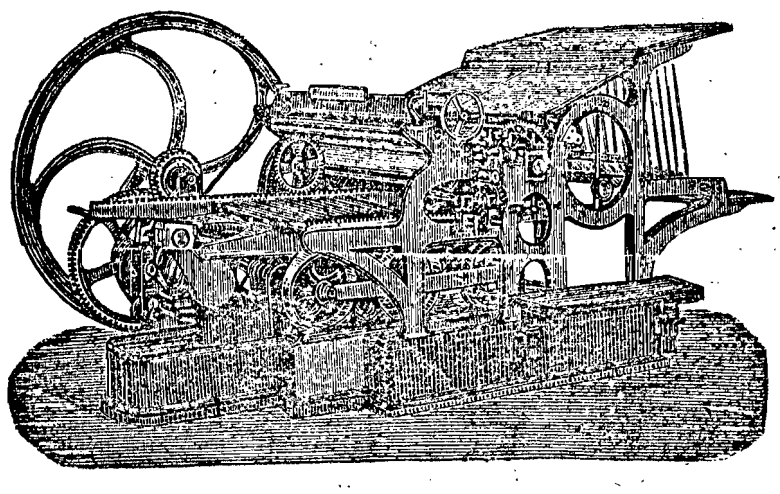
ΤΑΧΥΤΗΣ ΕΥΘΗΝΙΑ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ „ΟΔΗΣΣΟΥ"

ΕΝ ΒΑΡΝΗι

ΟΔΟΣ ΠΑΡΟΥΣΗ ΑΡ. 535.

Ἐκπτωσις 25% ἀπὸ τὰς τιμὰς πάντων τῶν τυπογραφείων

Τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν κεκτημένον ταχυτάτην νεωτάτου συστήματος μηχανὴν καὶ πεπλουτισμένον διὰ νεωτάτων καὶ ποικιλωτάτων χαρακτήρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρικὴν, Ἑλληνικὴν, Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν Ἀγγλικὴν Ῥωσσικὴν καὶ Σερβικὴν γλῶσσαν.

Οἱαδήποτε ὥραν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν ἀγγελιῶν θανάτου, μνημοσύνων, γάμων, ἀρραβώνων βαπτίσεως καὶ πάσης ἐκτάκτου ἐργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:

Βιβλίων, Ἐφημερίδων, Περιοδικῶν, Προσκλητηρίων, Ἐπισκεπτηρίων, Διπλοτύπων, Λογαριασμῶν, ἀποδείξεων κτλ. κτλ. κτλ.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

ΦΟΙΝΙΞ

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταρία κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ ἐν ἔτει 1782.

Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπὸ ἐγγύησιν κατατεθειμένην ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βουλγαρικῇ Τραπέζῃ.

Ἡ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην γνωστὴ αὕτη Ἑταιρία προτιμᾶται ἕνεκα τῶν ἐλευθερίων αὐτῆς ὅρων καὶ τοῦ συστήματος ὅπως προθύμως κανονίζῃ τὰς ζημίας. Ἀσφαλίζει κατὰ πυρκαϊᾶς ἀκίνητα, κινητά, ἐμπορεύματα κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει διατιμήσεως εἰδικῆς μετριασθείσης κατὰ τὰς τιμὰς διὰ τὴν Βουλγαρίαν.

LA FONCIÉRE

(Ἡνωμένη μετὰ τῆς Λυωνικῆς)

Ναυτικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Ἀσφαλίζει ἐναντίων τῶν θαλασσίων κινδύνων παντὸς εἴδους ἐμπορεύματα δι ἀτμοπλοίου ἀποστελλόμενα ἢ δι ἱστιοφόρου, ταχὺς κανονισμὸς τῶν ζημιῶν ὅροι συμφέροντες καὶ διατίμησις ἀσφαλίστρων πολὺ μετριασμένη.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ:

Τῷ Κυρίῳ **Ι. Μ. ΜΑΒΙ** Πράκτορι ἢ κ. **Α. ΙΑΚΟΜΙΔΗ.**

Ἐν Βάρνῃ.

Νικ. Οὐτσορμάνσκη — Βαλτσίκιον
Βασίλ. Κισσελὼφ — Δοβρίτζ
Ἀμοιρᾷ Βασιλείου — Καβάρνα

Ἀρμενάκ Δαματιὰν — Βαλτσίκιον
Ι. Ἀμοιρᾷ Βασιλείου — Καβάρνα.